

MONITUM KONGREGACE PRO ŘEHOLNÍKY Z 10. 7. 1955

Latinský text: AAS XLVII (1955), s. 519-520

Český překlad: Damián Němec O.P. (záměrně velmi doslovný překlad)

Monitum religiosis Europæ iniuria temporum extra claustra degere coactis

Sacra hæc Congregatio, quantum per rerum adiuncta licet, præcipuo studio prosequitur viros religiosos, imprimis sacerdotes, ac religiosas mulieres, qui in nonnullis Europæ regionibus arduis in vitæ conditionibus versantur.

Non ignorans incommoda et molestias quibus illi cotidie sunt obnoxii, Sacra eadem Congregatio singulis huiusmodi sodalibus Deo devotis cupit commiserationis sensum significare, eosque erigere et confirmare ad perseverandum in sancta vocatione, qua Dei famulatu sunt addicti.

Hi ergo non pauci religiosi et religiosæ, qui propter temporum condiciones extra domum religiosam inviti commorari coguntur et opus exercere in rerum adiunctis minime sibi propitiis, sine dubio afficiuntur solatio, si compererint Ecclesiam ipsos habere non pro sodalibus a proprio Instituto separatis vel pro exclaustatis, sed solum pro legitime absentibus a domo religiosa.

Meminerint igitur religiosi ac religiosæ, se, legitimæ absentiae causa, gaudere omnibus iuribus et privilegiis sibi a religiosa professione quæsitis; ac vicissim obligatos esse sacris votis necnon regulis esse adstrictos quæ cum suo actuali statu componi possunt ac sine incommodo ab ipsis observari queunt.

Monitum řeholníkům v Evropě donuceným nespravedlností doby přebývat mimo kláštery

Tato posvátná kongregace, nakolik jí to dovolují okolnosti, prokazuje obzvláštní péči řeholníkům, především kněžím, i řeholnicím, kteří se ocitli v některých evropských zemích v obtížných životních podmínkách.

Znajíc dobře nepřízeň a obtíže, kterým jsou každodenně vystaveni, touží tato posvátná kongregace jednotlivým takovým bohabojným řeholníkům vyjádřit svou účast, povzbudit a posílit je k vytrvalosti ve svatém povolání, jímž se dali do služby Bohu.

Nemalý počet těchto řeholníků a řeholnic, kteří jsou nepřízní doby nuceni proti své vůli přebývat mimo řeholní domy a pracovat v pro ně zcela nevyhovujících podmínkách, bude bezpochyby potěšen zprávou, že církev je nepovažuje za členy odloučené od svého institutu nebo za exklaustované, ale pouze za členy dlící ze spravedlivé příčiny mimo řeholní dům.

At' tedy si jsou řeholníci a řeholnice vědomi, že díky spravedlivé příčině své nepřítomnosti [v řeholních domech] se těší všem oprávněním a privilegiím, která získali řeholní profesí; na druhé straně [at' jsou si vědomi toho, že] jsou vázáni k dodržování posvátných slibů a stanov, nakolik je to slučitelné s jejich aktuálním stavem a nakolik je mohou bez přílišných obtíží dodržovat.

Qui ut ad vitæ communis consuetudinem et ad sacrum ministerium rite exsequendum redire possint, vehementer, perinde ac sodales ipsi, exoptat Ecclesia, quæ filiis hisce suis, tam gravia ferentibus, pacem precatur ac rerum ordinem tranquillum.

Sit iis autem cura, ut, quantum pro ratione horum temporum fieri potest, integram servant coniunctionem cum proprio Instituto, et ut filiorum in modum subiecti sint Ordinariis locorum.

Adeant libero animo, quotiescumque opportunitas datur, Superiores et Episcopos, ut iis suas difficultates et necessitates patefaciant, confisi illos pro viribus auxilium sibi laturos esse.

Ceterum hæc Sacra Congregatio Excellentissimis locorum Ordinariis gratiam habebit maximam, si pro apostolico, quo commendantur, studio et officii sui conscientia in tanto rerum discrimine, religiosis sodalibus, sive viris, sive mulieribus, præsentibus adfuerint, iisque peculiare curas impenderint, præsertim si illi vel illæ Superiores suos adire nequeant.

Hæc animorum coniunctio, hæc mutua fides et benevolentia christiana et sacerdotalis multum conferent ad levandas acerbitates, quibus nunc religiosi sodales premuntur; non modicum item conferent ad necessarias addendas vires afflictis, ut religiosa vota fideliter servant et iugiter pergant quasi victimas se offerre Deo; quæ vitæ devotio partem præcipuam efficit status religiosi neque ullis temporum conditionibus præpediri potest, ac denique universæ Ecclesie immensus thesaurus munerum cælestium conciliat.

Romæ, die 10 Iulii 1955.

Valerius Card. Valeri, *Præfectus*
Arcadius Larraona, C.F.M., *Secretarius*

Církev si velmi přeje, aby se mohli vrátit ke společnému životu a k řádnému vykonávání posvátné služby právě ti řeholníci, kteří jsou jejími těžce zkoušenými syny a dcerami, a modlí se o mír a pokojný [společenský] řád.

Tito [řeholníci] at' se snaží, nakolik je to možné z důvodu nynějších okolností, zachovat neporušené spojení se svým vlastním [řeholním] institutem a být synovsky poddáni místním ordinářům.

Kdykoli je to možné, at' s otevřeností navštěvují představené a biskupy, aby jim sdělovali své těžkosti a potřeby s důvěrou, že oni se jim snaží podle svých sil pomáhat.

Tato posvátná kongregace bude velmi vděčná místním ordinářům, budou-li s vědomím svého poslání, které je jim svěřeno, pomáhat v takovém nebezpečí členům řeholních institutů, mužům i ženám, a prokazovat jim obzvláštní péči, především pokud se nemohou stýkat se svými představenými.

Toto spojení duší, tato vzájemná křesťanská a kněžská důvěra a dobrota velmi přispěje k ulehčení trpkostí, jimiž jsou tíženi řeholníci; nemálo též to přispěje k potřebnému posílení utlačovaných, aby věrně zachovali řeholní sliby a neustále se jako žertva obětovali Bohu; toto odevzdání života je obzvláštní hodnotou řeholního stavu, jemuž nemůže zabránit žádná nepřízeň doby, a nakonec získává všeobecné církvi nesmírné poklady nebeských darů.

V Římě dne 10. července 1955.

kard. Valerius Valeri, prefekt
Arcadius Larraona, C.F.M., tajemník